

TN - en tidning utan "spår"

Gusten i blåsväder

sid 16

Julkort från Knutebo

sid 4

Walther på operation

sid 19

ÄRGÅNG TJUGOFYRA JULEN 1988

19 Trollens Nyheter 88

En eloge

Redaktionen har i år den stora äran att utnämna Per-Anders "Pecka" Berge till hedersreporter vid Trollens Nyheter's lokal-redaktion i Vadstena. Detta tack vare sina insatser för att höja läsvärdet i nämnda publikation. Vi gratulerar dig "Pecka", och hoppas att du är lika flitig under kommande år.

Sjäarjulen

Att det inte är lätt med det ekonomiska under militärtjänstgöringen är väl alla åtminstone den manliga delen av Trollsytien överens om. Det är just detta och lite annat som Jerker belyser i sin berättelse om "sjäarjulen" som handlar om lossning av en kolbåt på julafton. Se vidare sidan 8

Ordlekar

Om ni undrar var de där dikterna, rimmen och berättelserna med understrykna ord kommer ifrån kan jag förtälja att den uppgiften fick vi vid senaste träffen i Rimforsa. Dom återfinns lite varstans i tidningen. Ni kan ju själva se vilka ord som var tvungna att användas för att lösa uppgiften.....

... Trollsytien till Skåne ...

Trollens Nyheter's korrespondent i Eslöv har i dagarna fått bekräftat att nästa års träff, alltså 1989, kommer att stationeras i Skåne.

Uppgiften läckte ut när vår man var närvarande vid en ambassadbjudning där hela diplomatnoblessen hade samlats. Det kom fram att värdar för nästa träff kommer att vara Inge och Karin i Lund. Stället heter Idaröds slott och ligger ca 20 km sydost om Eslöv. Närmare bestämt i Harlösa kommun. Slottet ägs av "föreningen för arbetande kvinnor". Det går att ordna minst

24 sängplatser, men det finns även gott om utrymme för tält och husvagnar.

Lördagen 22 juli avslutas träffen. Närmare information kommer att skickas ut senare.

1989 års Trollsytienträff sker på Idaröds slott.

Värdparet hälsar oss välkomna till Idaröds slott måndagen 17 juli.

Vi ses alltså även nästa år. Ha en God Jul och VÄL MÖTT 1989.....

"Jag har en dröm"

Det är julaftonsförmidag. Jag har nyss slagit upp en kopp hett kaffe och tar nu ett par giriga klunkar ur koppen. Bredvid mig på bordet ligger 1988 års utgåva av Trollens Nyheter. Jag tänker stilla för mig själv. I år hade jag tur med inlämningen av manus. Det kom i en strid ström fram till sista inlämningsdagen. Det är verkligen lätt att göra en tidning när man har så mycket material att arbeta med. Det blir liksom lättare på något vis. Jag blåddrar snabbt igenom den och finner att det har ramlat in bidrag från alla håll. Till och med Ulf-Henrik har skrivit ner en berättelse. Jag hoppas nu bara att Postverket har skött sitt jobb, så att alla har fått varsitt exemplar innan julafton står för dörren. Sen är det ju omöjligt att komma in.

frågar mig stillsamt om han får komma över på lite frukost. Javisst, säger jag. Det går ett tag från Eslöv 09.20. Då kan du få en kombinerad frukost-lunch, erbjuder jag generöst. Just när jag har sagt det, påminner jag mig om att det bara finns en polkagris ärgång 84 och en burk senap Slotts-86 i kylen. Senapen hade förresten brorsan med sig sist han var här. Alltnog, vi utbyter några artighets-fraser (= skitsnack) innan vi kommer överens om att träffas senare.

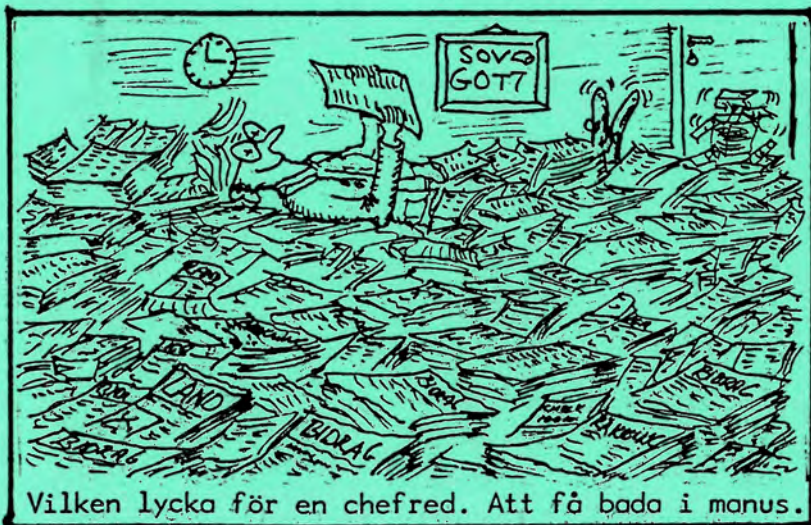
Jag fortsätter lugnt att blåddra i TN. Där finns många trevliga berättelser att avnjuta till julaftonsfrukosten. Jag finner att på sidan 16 finns ett korsord. Korsord har blivit lite av min specialitet genom åren. Jag brukar visserligen alltid få några rutor ofyllda, men vad gör det om 100 år.

en gåspenna, och gås gör sig bäst i ugnen, har jag hört. (Det där var riktigt långsökt). Jag börjar alltid lösa korsord i nedre högra hörnet. Där ska det vara lättast har jag hört från en fackman. Han är förresten residerad i Eskilstuna, om det kan vara till någon ledning. Bladbad, två bokstäver. Det var ju lätt...

Efter två timmar ger jag upp. Normalt brukar jag få två rutor ofyllda. I det här korsordet blev det tvärtom. I och för sig inte så konstigt. Det var ju den där socialhögskolestuderanden som hade konstruerat det. Jag lägger ifrån mig tidningen. Knepet med att lösa korsord är nämligen att kör man fast är det bäst att sluta ett tag för att återuppta lösandet något senare. Då får man ofta en ny infallsvinkel. Nog om detta. Eftersom jag får besök av min bror inom ett par timmar är det bäst att jag kilar ner till affären och gör några inköp. Efter en hundra meterspromenad når jag fram till ICA-butiken. (ICA är väl bannlyst i vissa delar av Trollsykien, men jag kan inte påminna mig om att TN har någon särskild reklampolicy, så jag tar chansen att nämna ett firmanamn. Det är ju i alla fall där jag brukar göra mina (små) inköp).

Jag ingår i densamma. (övers. jag går in i densamma). Jag går där och funderar på vad brodern skulle vilja

forts. nästa sida

Telefonen ringer, jag svarar. (Det var en lagom kort mening. Ch. reds anm). Det är lillebror Bearnie som är på andra sidan. Luren alltså. Han

Jag reser mig upp ur stolen för att hämta en penna ur ugnen. Varför ur ugnen undrar ni, med viss rätt kanske. Jo, jag äger nämligen bara

forts. från föreg. sida

äta när han kommer. Jag kommer plötsligt på vad hans favoriträtt brukar vara. Jag inhandlar således i snabb följd. En påse ostbågar, en Pepsi-Cola (nu är jag där igen, med reklam), ett paket knäckebröd av svenskt fabrikat och som lök på laxen ett st. Aftonblad. Jag betalar (på krita) och utgår. Väl hemkommen sätter jag mig vid köksbordet. Jag avslutar mitt kaffedrickande och går in i sovrummet för att lägga mig ner och vila en stund.

DÅ VAKNAR JAG! Jag inser då att jag drömt alltihop. Jag kikar med sömndruckna ögon upp mot skrivbordet och ser att det är lika tomt som när jag gick och lade mig föregående kväll. Jag irrar bort till brevlådeinkastet för att se om det har ramlat ner något manus. Men det enda jag kan se är massor av julreklam och mitt prenumerationsexemplar av LAND. Naturligtvis ligger där en massa räkningar, men det

J A G H A R E N

är inte dags för dragning ännu. Jag lägger ner dom i en skål tillsammans med övriga. Den tjugonde i varje månad förrättar jag dragning. Då brukar jag bjuda in grannen som officiant, så att allt går rätt till. Kustbostäder som jag hyr av, har haft otur i de senaste månadernas dragningar.

det inte har gömt sig något kuvert bland hermelinerna. Jo, ser man på. Där ligger det ett par kuvert. Vadstena, Hudiksvall, Hudiksvall står det på poststämpelarna. Mina mest trogna manuskännare, Jakob, Per-Anders och Dammtussen. Finemang, tänker jag. Då finns det kanske hopp ändå. Jag skrider till

Nåväl, eftersom det inte har ramlat in några manus, inser jag att det är bäst att jag börjar ned-teckna några egna skrönor för att få något att jobba med. Jag går, för att vara helt säker, igenom högen av reklam för att se om

verket. OCH PÅ DEN VÄGEN BLIR DET. Jag vill passa på att önska TN:s läsare en God Jul och Ett Gott Nytt År.....

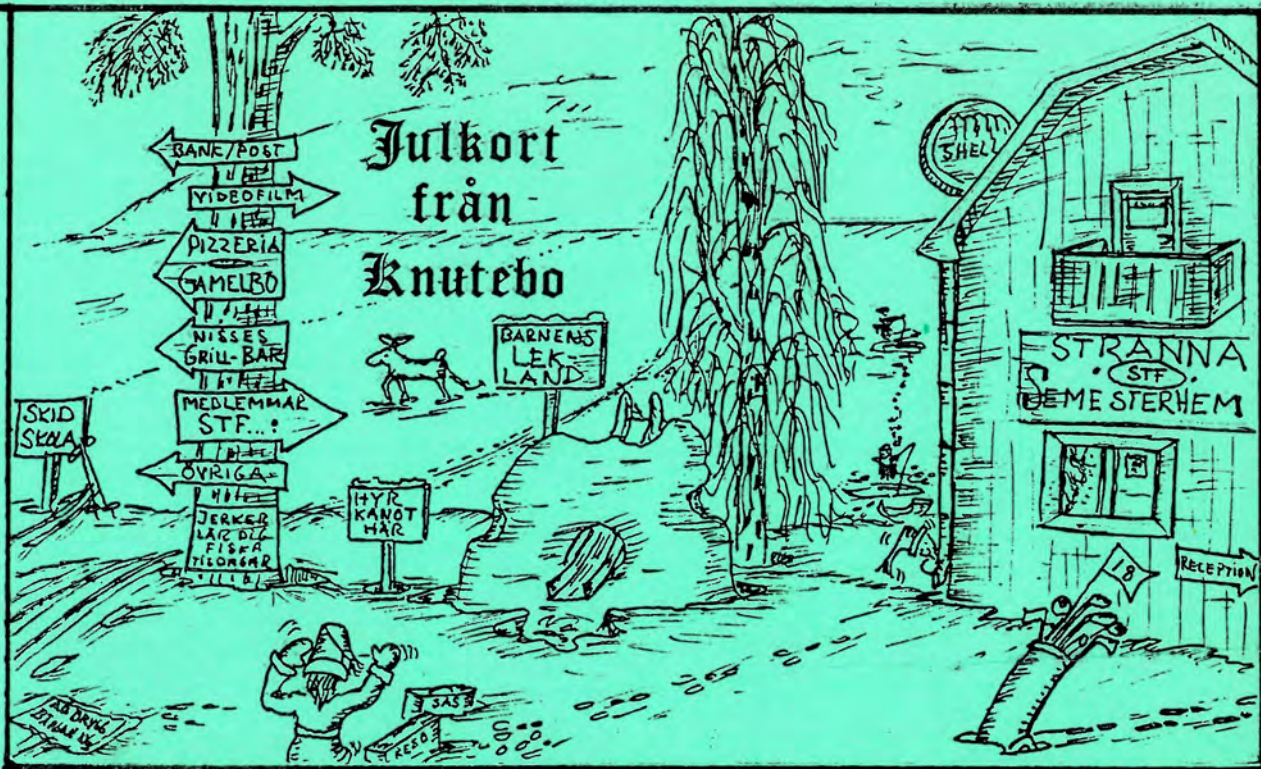
Eric Lennartsson
Eric Lennartsson
Chefredaktör

Jag skriver det här blott för skrivandets skull och för att få Trollens Nyheter full för torkan i huvet är nästan total. Det är knappt jag kan tänka fram cykelpedal. Men när jag har fått mej en grötfrukost med stekpän, strömming, gröt och ost då sätter jag mej ner och ett tu tre pennan ränner iväg som en skidåkare. Då ser jag tydligt att bror efter bror ser ut alldeles som Enångersbor. För fast en och annan är Gösmetare är alla inbitna surströmmingsätare. Den här uppgiften var otroligt svår. Men nu går vi in på vårt 20:e år.

Dammtussen

M I S S A I N T E J U L K O R T
F R A N K N U T E B O P Å S I D A N 4

Trollsytien (TT) Försäljningen av Tigerbalsam och liniment ökade kraftigt vid Rimborsa apotek en av dagarna under träffveckan. Orsaken har i dagarna fastställts. Anledningen var att Trollsytien en kväll under veckan spelat brännboll i ötskilliga timmar och sålunda blivit "dagen efter". Alltså, Tigerbalsam och liniment behövdes för att kurera all träningsvärk som blev effekten av denna sportsliga aktivitet.

Uj,uj! Vilken röra det blev här på Stranna. Vet inte hur jag skall få till något jultrev i år. Allt är så upp och nervänt, ingen ordning alls. Vi hade sett fram mot den här sommaren med stor förväntan och så blev det bara "pöscha" av alltihop.

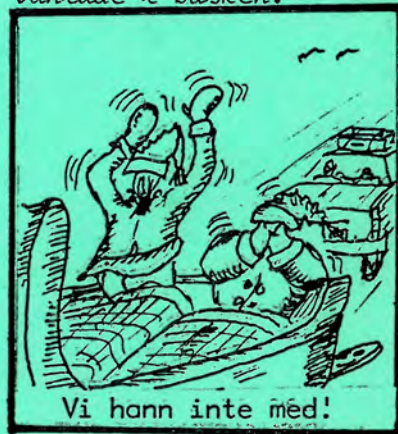
Vi hade bestämt oss för att i hemlighet följa med på Träffen i år. Det lät ju så lockande. Jubileum å allting. Benjamin har ju varit här hela sommaren och han lovade att sköta om allt den här veckan. Benjamin kan vi lita på. Vi hade hittat ett bra fordon att ta oss dit på också. En liten kärra på fyra hjul och med plats för Trilla å mej. Den skulle vi binda fast vid någon av bilarna. Naturligtvis vid "kaffebyggarns", sa Trilla. Jo, det var ju klart. Typiskt Trilla. Så kom då den efterlängtrade kvällen, dan före dan. Det är spännande, för vi vet nästan aldrig när uppbrottet sker. Vi satt i-

hopkurade i Petterssons-busken, färdiga att hoppa fram och koppla i kärran till "byggarns" bil. Han far alltid sist. Men då kom hela högen ut och gick ner till båten. Skulle förstas göra en runda kring sjön. Det har blivit inne nu sen Älvängarna var hit med den däringa "dönburken". Nu behövs inga åror, det är bara att slänga i den där osande fulingen och rycka lite i ett snöre så bär det iväg så att skummet yr och skrämmer både fågel och fisk. Ibland får dom rycka i flera timmar, men det gör dom så gärna.

MURKLAN INTE MED

Murklan var inte med på sjö-turen. Hon satt i köket och grunnade som vanligt om allt var i ordning. Så kom sjömännen hem och nu började det hända saker. "Byggarn" kom ut med Murklan som såg ganska vis-sen ut, hjälpte henne in i bilen, och så bar det iväg i rasande fart-

-norrut?? Det var ju mot söder resan skulle gå. De andra satt kvar inne. Inom ett par timmar kom "byggarn" tillbaka - ensam? Sen satt dom ty-sta och hopkurade i köket i flera timmar. Vi väntade i busken.

Vi hade nog slumrat till en stund, och när vi vaknade var det fullt med folk och bilar på gården. Hela högen hoppade in i bilarna huller om buller och så iväg. Några bilar stod kvar, bl a "byggarns". Men Murklan syntes inte till. Trötta och ledsna gick vi in. Ingenting blev som vi tänkt oss. Den fina kärran slängde vi under skrivbordet

forts. nästa sida

forts. från föreg.sida

och där ligger den väl än.

BENJAMIN UR GÄNGORNA

Benjamin var aldeles ur gängorna. Han gick runt och vred händerna och stönade.

- Jag kan inte tro mina öron, dom sa nånting om lasarett och sjuk, och vi får ändå. Var har dom gjort av 'na?

Till sist blev vi så trötta så vi somnade, och hör och häpna, vaknade efter en vecka av att dom kom inskramlade här, men Murklan var inte med.

Det blev ett väldigt pratande, men inte ett ord om Träffen. Så vi vet inte ens om det blev någon träff. Dom bara bråka om att köpa ut Murklan för att överta stugan och ha den gemen-

JULKORT FRÅN KNUTEBO

samt. Hur ska sånt gå med de där bråkmakarna.

Det blir bara "pöscha" av allting, tror vi. Men försöka duger, som Hjulär-Lisa sa.

Så kom dom så småningom härifrån och det blev lugnt och tyst. Efter några dagar kom även Murklan hem i Taxi. Hon såg lite medtagen ut, gick här och vinglade några dagar, sen var hon försvunnen igen.

Vi har hört att hon är på ett ställe som heter "Vårt hem", så vi får väl spana vidare. Vi hittar nog henne till sist.

Det är en annan sak som oroar oss och som vi nästan inte vågar tala om. Både fanan och presidenten är borta!!!! Är det någon som vet något, så tala om det fort. Vi får ingen ro annars. Varma julhälsningar från oss alla genom.....

Jakob

KONST-RONDEN

av Dammtussen

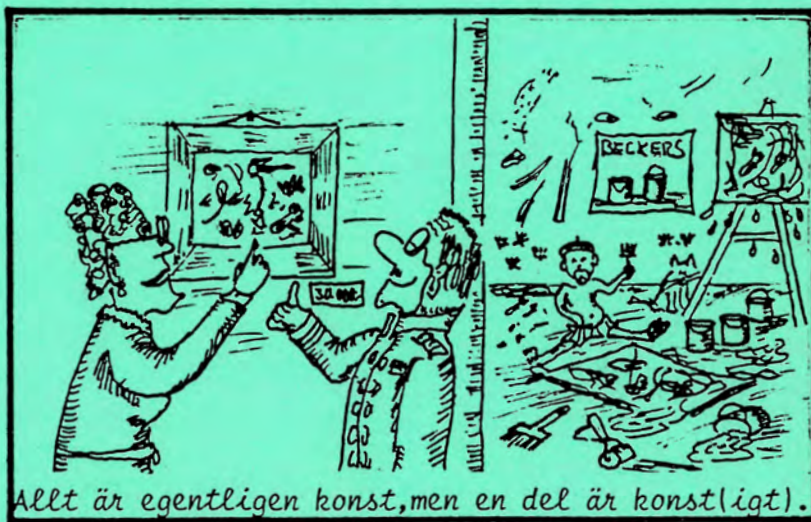
Idag ska jag gå en konststrond. Folk samlar på sig massor av skräpkonst, enligt Forsberg på Hudiksvalls museum. Men här ska det inte bli nåt skräp, utan verklig konst.

När man går och tittar på konst, ska man se ut som om man begriper sig på. Så jag har hårdtränat framför spegeln. Jag har gått nära och tittat, jag har gått bakåt en bit. Jag har lagt huvudet på sned, än åt det ena, än åt det andra hållet. Jag har bitit mig i läppen, jag har snörpt ihop munnen. Jag har höjt på ögonbrynen, jag har sagt oooo-aaaaa och ååå. Jag har sett (lite) nedlåtande ut.

Jag har tränat och tränat. För det är svårt det här, när man inte begriper ett smack, och tycker att allt det man

man ju bara förbi.

Så börjar min konststrond. Genast vid ingången får jag använda mitt ooo,aa och ååå, vad vackert, för

Allt är egentligen konst, men en del är konst(igt).

ser vad det föreställer är bra. Det andra går

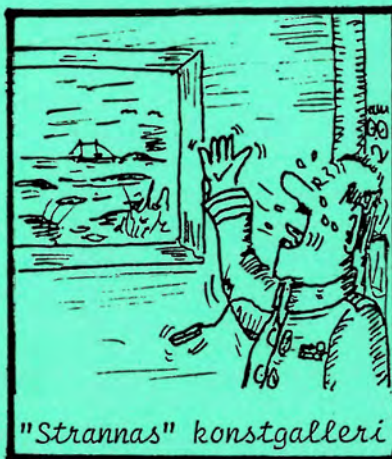
det är det. Jag ser en blå himmel med ulliga forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

moln som speglar sig i en blå kavlugn sjö. Strändernas skogar och berg speglar sig i sjön. Jag går några steg men stannar tvärt. En liten oansenlig sak har fångat min blick. En svagt lila blomma. Nu får Forsberg säga vad han vill, men är inte detta konst, så finns det ingen äkta konst. Så liten men så vacker. Jag tar fram luppen och skådade mästerverket genom den. Det kan ej beskrivas, måste ses. Så vandrar jag vidare. Det skimrar i olika nyanser av blått, brunt, grönt, lila, gult och rött mot en grön bakgrund. Det är små skalbaggar som finns på några gröna strån. Alldeles fullt är det på stråna. Oj, vad det skimrar. Obeskrivligt vackert. Jag

KONSTRONDEN

vandrar vidare. En båt förtöjd vid en brygga utgör nästa verk. Fram bakom aktern kommer ett andpar med ungar simmande. Så levande. Det du, Forsberg. Jag vänder mig om och får syn på en hängbjörk.

"Strannas" konstgalleri

Även den ett konstverk. Jag börjar bli trött, för det är jobbigt att gå. Men oooo. Trötthet-

en är som bortblåst. Alen (eller som vi brukar säga, Ardra). Den är alltid lika vackert fin. Gammal är den, knotig är den, torra grenar har den. Men den lövas varje vår och står där grön och vacker. Den står där avlövad med sina kottar vintertid och vacker är den. Konst? Ja, mer än konst, den är magisk. För säger man "Ardra är fin hon", så brukar det vankas kaffe. Det ska jag få nu när jag gått min konstrod på "Stranna". Det finns mycket mer konst där. Både sådan som blivit själv och sådan som fått hjälp på traven. Men det är sån här konst som Forsberg inte begriper sig på. Men JAG begriper och blir gripen. God Jul o Gott Nytt År.

"ENKRONAN" DEL 2-SLUTET

Av Per-Anders Berge

Ja, nu ska jag berätta vidare om mitt liv. Jag har berättat att jag kom till pojken myntsamling. Där låg jag i myntsamlingen tills jag blev mycket gammal. Då tog en annan pojke (antagligen sonen till den andre) ut mig ur samlingen ihop med några av mina kompisar. Han gick till en myntaffär med oss, plockade upp oss ur en plastpåse, och frågade expediten hur mycket vi var värda. Expediten tittade på oss och utbrast.

- Himmel och pannkaka, de här är ju värda flera tusen. Pojken svalde en gång innan ha sa.

- Flera tusen, sa du!!
- Ja, ungefär sex tusen sa expediten.

ulle göra med oss. Mannen sa att han ville köpa oss till sitt mus-

Här ligger "en-kronan" skönt nedbäddad i sammet..

Pojken stod bara och stirrade på oss innan expediten kallade på affärsägaren. När affärsägaren kom hade pojken lugnat ner sig lite och frågade vad han sk-

eum. Sedan blev det en massa prat om pengar. Efter ett tag hade de kommit överens om att köpa oss för 10.000:-. Dagen efter var pojken och affärs-innehavaren

forts. nästa sida

forts. från föreg sida
ENKRONANS VIDARE ÖDEN

på första sidan i alla tidningar. Jag och dom andra mynten var också fotograferade, upplagda på en vacker sammetsbricka.

Efter några dagar hamnade jag och mina kompisar på museet. Där fanns en massa gamla saker, bl a bilar, cyklar och mynt förstås. Jag träffade en massa nya kompisar och vi hade mycket roligt tillsammans.

SLUT

GÖR KRIG till FRED!

Av Per-Anders "Pecka" Berge

Krig är våldsamt och farligt. Människor svälter och dör.

Militärer och soldater bombar och skjuter.

Människorna är förtvivlade och rädda.

Soldater skjuter med K-pistar och människor försöker fly.

De flesta blir skjutna. Hur får man slut på kriget?

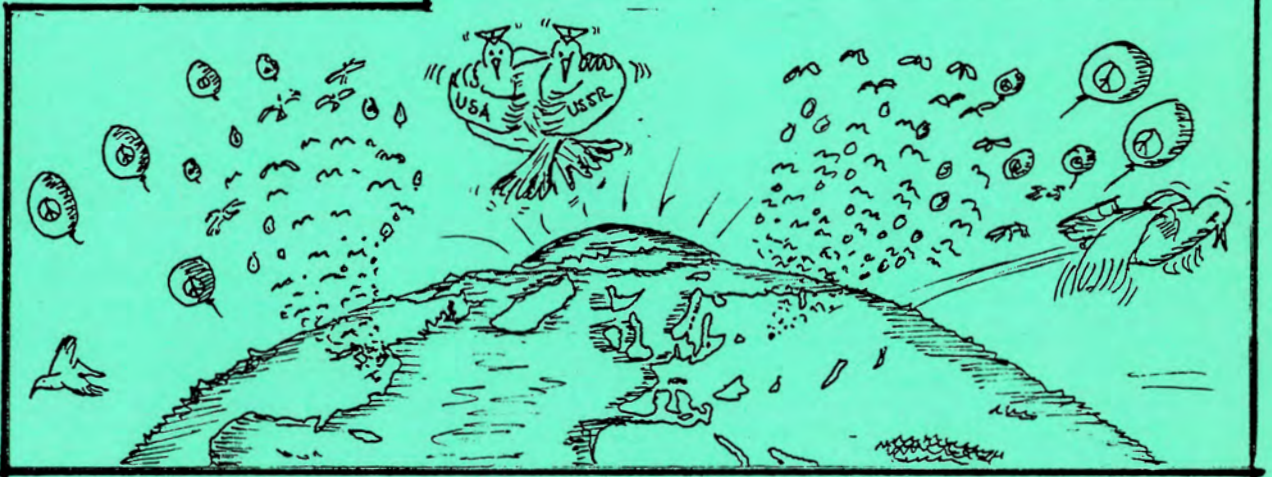
Det kunde vara fred på jorden.

Då kunde människorna vara trygga och lugna.

Alla kunde vara snälla mot varandra.

Ingen skulle behöva svälta, det finns mat åt alla.

J A G V I L L H A F R E D P Å J O R D E N

Det finns ett gäng Trollsytien-fötter
I Vik de har sina rötter
Släkträff i år den 20:e e
Filmjolk med grötfrukost breve
Det vi smaka få och på kvällen suringsupe
Enängersbor på sommaren får se
massor av skidåkare
I Trollhättan och Älvängen me
där bor det två Gösmetare
Trollens Nyheter kommer varje jul
Med en cykelpedal
Ja, med den kan man ha kul..

MAGGAN

Det var en man ifrån Kuben
som ville måla som Ruben
men det gick inte så bra
för inte en endaste da
fick han färgen ur tuben

Vem vet?

Året som gick var året
då ingen visste något,
åtminstone visste ingen
som borde ha vetat nå-
got, någonting, och var
det ändå så att dom v-
isste något, så hade dom
fått veta det alldeles
för sent för att göra
något. Dom enda som v-
isste något, dom borde
inte ha fått veta något,
fast dom sa ju att dom
fått veta det av dom
som sa att dom inget v-
isste. Och det dom vis-

forts på sidan 10

TROLLENS **N**YHETER
GRUNDAD JULEN 1965

Chefredaktör och ansv. utgivare Eric Lennartsson
Redaktion: Hans Gunnarsson (illustrationer)
Korsordsredaktör och reporter Bearnie Olovsson
TN:s adress: Thorsgatan 15 A, 613 00 Oxelösund

SJÅAR-JULEN

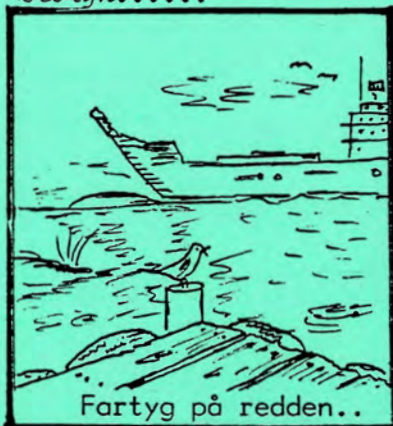
Av Jerker Älgotsson

Efter att ha medverkat i denna förnämliga jul-tidning i 23 år på det 24:e är jag mycket osäker på vad som skrivits och inte skrivits. Jag vet därför inte om jag någon gång berättat om "sjåarjulen". Om jag inte gjort detta, så ska ni nu äntligen få den berättad och om jag tidigare skrivit om min "sjåarjul" får ni nu den i repris. Blir det bra så?

Först måste jag då berättat för de oinvigda vad "sjåa" och "sjåare" står för. Vi har ju många "sydlänningar" i slakten numera, som naturligtvis inte är hemma i den hälsingska vokabulären - om det nu skulle vara så att "sjåa" är ett dialektalt ord från Hälsingland. Kring detta har jag inte forskat.

Jo, så här är det. "Sjåare" är detsamma som stuveri-arbetare. Gick man på "sjåning" hemma i Njutånger innebar alltså detta att man jobbade som stuveri-arbetare på någon båt som lagt till vid Iggesund hamn. Eller rättare sagt, ute vid Iggesunds redd, eftersom hamndjupet inte räckte till för att fartygen skulle kunna gå in till kaj. De flesta fartyg låg därför ute på redden vid lastning och lossning, och prämar förde lasten mellan fartygen och landbacken. Därmed var den långa inledningen överstökad och jag har redan fyllt en halv sida i TN. Bra, tycker säkert redaktören och hans medarb-

etare. Nu till själva storyn.....

Fartyg på redden..

Jag låg i lumpen. Detta var alltså 40-tal. Ungdomarna i vår klan vet naturligtvis inte mycket om denna avlägsna tid, men det går ju bra att slå upp i historieboken och läsa om det. För att det ska gå lättare att hitta i boken, kan jag nämna att både "Slaget vid Lützen" och "Mordet på Gustav III" inträffade något tidigare. Lumpen var det ja! Militärtjänsten alltså, som jag gjorde vid örörika Hälsinge regemente i Gävle. Dom var förresten också med i slaget vid Lützen, men det var som sagt lite tidigare.

DRYGA UT KASSAN

1:50 om dagen var lönen. På min tid alltså, inte i Lützen. Det var inte så fett. Särskilt inte för mig som inte hade något större kapital i reserv. Det jag hade, det hade jag i vänster byxficka, och det vägde inte särskilt tungt. Det gällde därför att under permissionerna försöka dryga ut kassan på bästa sätt. Det kunde bli

höbärgning eller skördearbete hos Lill-Sven i Vik eller flottararbete under Helge Sundman. Det förstnämnda inbringade som bäst en femma om dagen, medan flottningen betalades något bättre.

Stuveriarbete - eller sjåning - däremot var ett bra betalt jobb, men där fick man chansen bara under de tider när båtarna hopade sig i hamnen och de ordinarie sjåarna inte räckte till, eller under storhelger, när sjåarna som hade skrapat ihop rätt hyggligt med pengar, ville vara lediga.

Sjåarna tjänade klöver

Dessutom måste man ha kontakter och det hade inte jag. Det hade däremot min bästa kompis, Bror Gustav Petter Bergström. Hans pappa var nämligen "baxarbas" på bruket och hade som sådan ganska stort inflytande på sina förmanskollegor. Särskilt stort inflytande hade han möjligen på "sjåarbasen" Artur Mattsson. Ernst, som baxarbasen och sålunda Bror Gustav Petters pappa hette, påverkade i alla fall Artur, sjåar-basen alltså, så att vi - Bror Gustav Petter och jag - fick

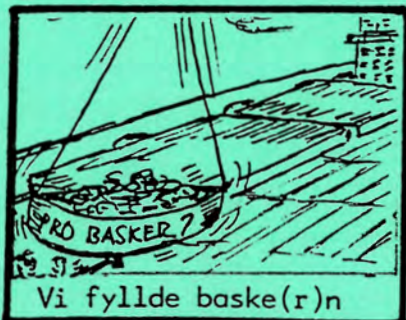
forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

sjåarjobb under julpermissionen. Och inte vilket sjåarjobb som helst, vi fick till och med en kolbåt, och att lossa kol var det mest inkomstbringande av alla sjåarjobb. Det var två dagar före julafton och båten skulle vara tömd och klar för avgång före jul. Det kostade ju stora pengar för redarna att ligga i hamn och därför måste man ut på sjön under helgerna.

TJUSIGT BLÅSTÄLL!

I rent och snyggt blåställt mötte jag - och Bror Gustav Petter som cyklat från Njutånger - upp vid kajen i Iggesund och antrade prämen dragen av Iggesund I, för att ta oss ut till fartyget. Där stod vi som Karl XII i "rök och damm" timme efter timme och fyllde basken - inte baskern, vi hade kepsar - med kol som med vinscharna hivades över till präman. Jobbet tog hårt på krafterna, men inte mycket på kollasten. Efter två dagar hade vi därför en hel del kvar och beskedet kom att vi fick lov att göra jobbet färdigt på julafton.

Det var inte mycket att göra åt det och på sitt sätt var det också bra eftersom jobbet på jul-

S J Å A R - J U L E N.....

afton betalades som helgdagsjobb. Slantarna behövdes minsann. Tidigt på julaftonsmorgonen drog vi iväg igen, ner till hamnen, ut i prämen och ner i rummet, där vi fick andas in det friska koldammet. Det blev inte heller mindre dammig av att vi hade "Blök-Olle" Norling med i rummet. Han såg verkligen till att det skulle damma ordentligt. Det är möjligt att han på detta viset ville imponera på sjåarbasen Artur.

hus och julgranen lyste inne i kammaren. Jag hann bara ta ett steg innanför dörren innan både mamma och jag märkte att de vackra trasmattorna inte mätte särskilt bra av mina skor. Det blev inslag av svart i varpen som inte alls harmonierade med de övriga granna färgerna.

Jag fick alltså börja klä av mig redan på verandan i vintermörkret och kylan medan mamma lovade ordna tvättvattnen. Jag behövde ju få

Jag såg ut att ha varit med om slaget vid Lützen.

På julaftonseftermiddagen - ganska sent - hivade vi äntligen upp den sista basken kol och lastrummen var tomma. Vi kunde stolta kliva upp på däck, hoppa över relingen, ner i prämen och låta "Ettan" föra oss mot kaj. Vi cyklade hemåt och när Bror Gustav Petter och jag skildes vid Forsmans -han fortsatte mot Fegärde - så önskade vi varandra God Jul och så vidare...

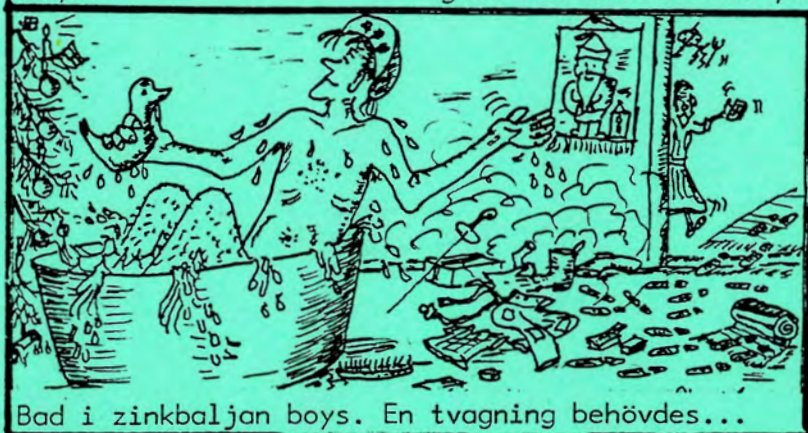
Jag tänkte väl själv inte så mycket på hur jag såg ut när jag klev in i stugan därhemma. Där stod de gröna granarna på verandan, de vackra trasmattorna var utlagda överallt inom-

vaska av mig så pass att jag åtminstone kunde röra mig någorlunda fritt inomhus. På den tiden hade vi varken varmvatten, badrum eller andra moderniteter. Det blev vattenvärmning på spisen och stora zinkbaljan mitt på golvet. Där fick jag delvis krypa ner och vaska mig så gott det nu gick. Vattnet blev svartare och svartare, men jag blev inte så mycket vittare. Efter några vattenbyten såg jag ändå någorlunda hyfsad ut och kunde dra på mig julkostymen och känna att - nu var det jul. Lite stolt var jag förstås också över att ha varit

forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

med i sjåargänget. Det var liksom inte vem som helst som fick chansen i så kvalificerat sällskap.

Bad i zinkbaljan boys. En tvagning behövdes...

Det blev som vanligt en fin och stämningsfull jul, men visst tyckte jag synd om mamma. Det var ju ändå hon som drabbats mest av mitt sjåarjobb. Det blev nämligen koldamm både här och där i stugan, trots alla försiktighets-åtgärder, och därmed nästan en andra julstädning. Så ska man också komma ihåg att medan jag stod där i zinkbaljan och

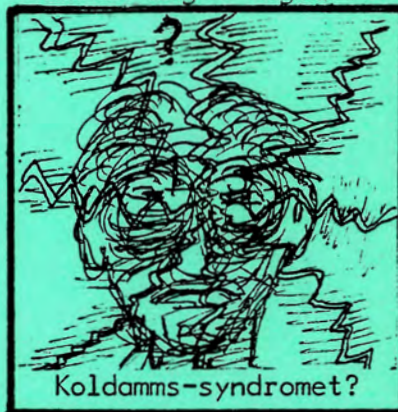
S J Å A R - J U L E N

mamma passade upp med både vatten, tvål, såpa och handdukar så skulle hon också fixa lutfisk, gröt och skinka. Men på

Framförallt sitter koldamm länge kvar i näsa och ögon.

När jag tittade mig i spegeln på julaftonskvällen slog dom svarta ringarna kring ögonen, emot mig. Jag såg ut som jag skulle ha gått några matcher mot Joe Walcott, Ezzard Charles, Rocky Marciano eller någon annan av storheterna i boxningsringen under den tiden. Men det hade jag ju inte. Inte heller kunde det vara "studiecirklar" jag hade kring ögonen, även om jag legat på sjåarstudier några dagar....

något sätt måste vi ändå ha samsats ganska gott för en riktigt God Jul fick vi. Och en jul som både mamma och jag kommer ihåg ganska länge. Åtminstone kommer jag ihåg den, som framgår av det skrivna. Till sist skall sägas att koldamm har en otrolig förmåga att "slå ut" igen hur mycket man än tvättar sig. Så blev det också i mitt fall.

Koldamms-syndromet?

forts. från sidan 7

V E M V E T ?

ste, det hade dom vetat länge. Fast inte så länge som dom sa sig inget veta. Nu frågar du, vad var det dom visste som inte borde veta och dom som borde veta inte visste? Ja, det är det egentligen ingen som vet och egentligen vill ingen veta heller. Det enda jag vet, det är att inte har någon berättat något för mig. Men ni kan ju fråga Carl Lidbom. Han påstår sig i alla fall veta att det är en skitsak.

Sven Ivarsson

Den 20:e träffen fick jag vara med
Jag åt både grötfrukost och suringsupe
Träffade Gösmetare och Enångersbor
Men färre skidåkare än ni tror
En cykelpedal att skriva om
Jo, det var då väldigt likt dom
Trollens Nyheter, hipp, hipp, hurra
Ännu en kul grej för en släkt att ha

Karin E

Ja, så har jag fått deltaga i "Trollsläktens 20:e träff". Jag började ju med en köksdag. Den dagen Ulf säkert velat utbrista - cykelpedal!!! - när porslinet brast. Jag hade ju redan tidigare hört talas om Grötfrukostar och - lunkar, men inte om suringsupeer och Enångersbor. Några Gösmetare har jag däremot inte stött på, trots ivrig fisketimme med borttappad mask. Återstår gör ordet skidåkare och det får jag kanske se några under kvällens snowrace.

Trollens-Nyheter-läsaren Karin E

"Stranna" i ny regi

SÅ HAR DET DÅ HÄNT... "STRANNA" ÄR SÅLT. NYHETEN FÖRMEJLDES I HUDIKSVALLS TIDNING I OKTOBER MÅNAD. NUMERA ÄR DET SYSKONEN ÖSTLUND SOM STÅR SOM ÄGARE. DETTA INNEBÄR DOCK INGA STÖRRE FÖRÄNDRINGAR...

"STRANNA" STÅR ALLTID ÖPPET FÖR DITT BESÖK OCH DIN REKREATION. MEN DET BLIR LITE JUSTERINGAR FÖR ATT DET HELA SKALL LÖPA FRIKTIONSFRITT.

CONNY I NJUTÅNGER (SOM HAR TELNR: 0650- 705 55)ÄR TILLSYNSMAN FÖR "STRANNA". DET ÄR OCKSÅ TILL HONOM DU MÅSTE RINGA OCH BOKA TID FÖR DIN VISTELSE. DETTA FÖR ATT UNDVIKA ATT HELA SLÄKTEN KOMMER SAMTIDIGT. VISSERLIGEN HETER DET ATT "FINNS DET HJÄRTERUM, FINNS DET STJÄRTERUM", MEN DET BEROR JU PÅ HUR MÅNGA OCH STORA STJÄRTARNA ÄR OCKSÅ. MAN KAN NATURLIGTVIS HÄNGA I EN KROK ÖVER NATTEN, MEN VISST ÄR DET SKÖNARE MED EN SÅNG. DÄR ÄR DET ALLTSÅ VIKTIGT ATT I GOD TID RINGA TILL CONNY OCH ANMÄLA SIN VISTELSE.

DESSUTOM HAR "ÄLDSTERÅDET" BESLUTAT OM VISSA AVGIFTER FÖR ATT VI SKA KUNNA TÄCKA KÖSTNADERNA FÖR ATT "DRIVA" "STRANNA". DET INNEBÄR ATT DU BETALAR 25:- PER NATT OCH FAMILJ FÖR DIN VISTELSE DÄR. DET ÄR FÖR ATT TÄCKA KÖSTNADERNA FÖR VÄRME, STRÖM, SOPOR OCH LIKNANDE. VILKA SOM BILDAR FAMILJ FÅR NI AVGÖRA SJÄLVA. JAG HAR DÄRVID UPPGIVIT ALLA FÖRSÖK ATT SKAPA HOMOGENA FAMILJER. INBETALNINGSKORT FINNER NI PÅ SKRIVBÖRDET VID TELEFONEN. DET ÄR BARA ATT FYLLA I VILKA NATTER NI VARIT DÄR SAMT SUMMA OCH NAMN.

TELEFONEN ÄR DEN ANDRA FÖRÄNDRINGEN. VAR OCH EN BETALAR SINA SAMTAL. DET ÄR MYCKET ENKELT ATT RÄKNA UT HUR MYCKET ETT SAMTAL KÖSTAR. MAN SKRIVER NED HUR MÅNGA MINUTER MAN TALAT OCH VID VILKEN TIDPUNKT. DÄREFTER SLÅR MAN I TELEFONKATALOGEN OCH KOLLAR VAD ETT SAMTAL PER MINUT KÖSTAR TILL DET RIKTNUMMEROMRÅDE NI RINGT. PENGÄRNA STOPPAS I EN DÄRFÖR AVSEDD BURK PÅ SKRIVBÖRDET.

ÖRDNINGSREGLERNA FÖR "STRANNA" ÄR MYCKET ENKLA. NI LÄMNAR STUGAN PÅ SAMMA SÄTT SOM NI ÖNSKAR FINNA DEN NÄR NI SJÄLVA KOMMER. ETT LITET OBSERVANDUM ÄR KANSKE PÅ SIN PLATS. KOM IHÅG! ATT ALLA FÄRSKVAROR I KYL OCH ANNORSTÄDES MÅSTE PLOCKAS BORT OM NI INTE VET NÄR NÄSTA GÄST ANLÄNDER. DET ÄR NÄMLIGEN SÅ ATT RÄTTOR OCH BACILLER GILLAR GAMMAL MAT..

VÄLKOMNA TILL "STRANNA"

Sverker Förvaltar'n

JULEVANGELIET LUKAS

Av Jerker Algotsson

Jag tycker inte om hycklare! Framför allt inte människor som hycklar med sin tro. Jag vet att det ligger något vinstintresse bakom hyckleriet så gott som alltid. Det behöver inte vara ekonomisk vinst. Man kan ju göra vinster i livet på många andra sätt. Det kan vara ett sätt att gå snabbare fram i karriären om man till exempel vet att "den som bestämmer" har dragning åt det religiösa. Och det finns kanske många andra fördelar man kan vinna genom att hyckla, vilket även kan gälla annat hyckleri än tron.

Eftersom det är jul vill jag binda upp mina tankegångar kring en liten julhistoria där jag själv avslöjade det hyckleri jag talar om. Under mina ensamma år var det ofta lite kärvt inför julhelgerna - och kanske andra helger också ibland. Att sitta ensam på något ungarlrum, ungarlshärbärge, eller hotellrum under julhelgen är ju inte precis vad man önskar sig. Därför gällde det att försöka ordna saker och ting på annat sätt.

DAGTRAKTAMENTE

Detta ledde till att jag en julhelg blev hembjuden till en familj i Kungälv. Det var en lite familj, bara hon och han. En religiös institution hade ordnat denna bjudning och betalade förstås rejält dagtraktamente för gästen. Jag kom ganska sn-

art underfund om att skälet till att jag fick fira julen i detta sobra hem var just pengarna och i viss mån kanske att makarna ville ha någon mer än varandra att prata med under julhelgen.

Det blev i stora stycken en fin jul med mycket mat, julottebesök, julbön i kyrkan och mysigt i största allmänhet. Från första stund fick jag uppfattningen att mitt värdepar var ganska djupt religiösa och sådant brukar jag respektera. Jag följde snällt med på alla deras "upp-tåg" i kyrkorna och tyckte också själv att jag kom i god stämning. Men på juldagens middag kom chocken och allt kändes väldigt pinsamt. Alla vackra tankar jag haft om mitt värdepar föll ihop som ett kort-hus.

På juldagsmorgonen bar det iväg till julotton..

Vi hade satt oss vid det festligt dukade julbordet och stämningen var utomordentligt fin. Jag tror till och med att jag i mitt inre bad någon slags bön - förmodligen någon bön av tacksamhet för att jag fått en så skön jul.

- Vi ska väl läsa jul-

evangeliet, sade frun i huset.

- Ja, naturligtvis ska vi det, tyckte maken och gick och hämtade bibeln som ställts på väl synlig plats i huset.

Husfadern började slå upp den ena sidan efter den andra i bibeln och måste efter mycket letande konstatera att han inte kunde hitta julevangeliet. Det var väldigt konstigt tyckte han, men överlät i alla fall åt frun att leta vidare. Men inte heller hon lyckades.

- Kanske Eric läser evangeliet för oss. Det skulle väl vara roligt, menade hon.

Då hade jag precis fattat det pinsamma i situationen. Dessa människor som förlett mig att tro att de var djupt religiösa visste inte var julevangeliet fanns. Men jag visste

faktiskt. Och det kändes skönt.

LUKASEVANGELIET

Jag läste Lukasevangeliets andra kapitel för dom och kände mig mäkta stolt. Inte trodde jag på Gud, men att veta var julevangeliet fanns an-

forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

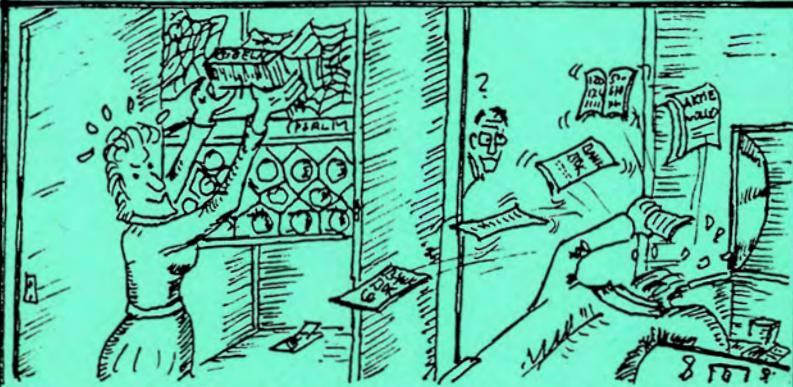
JULEVÄNGELIET

såg jag höra till all-
mämbildningen.

Ännu när vi tog adjö
efter denna matglada
och sköna, men ändå pin-

avslöjade. En gäst hade
dom haft och pengar ha-
de dom fått, så även dom
borde vara nöjda.

- Guds frid Eric, så dom

Varken husfar eller husmor hittade evangeliet

samma julhelg trodde
dessa människor att jag
betraktade dem som tro-
ende. Dom visste helt
enkelt inte att dom var

när vi tog avsked.
- Tack, så jag och bug-
ade vackert, medan ordet
"hycklare" ringde i mina
öron.....

20:e träffen för vissa
5:e träffen för mej, kan jag gissa
Grötfrukost med för mycket salt
Suringsupe som luktar galt
Tävlingar i olika former
Gösmetare som är utan alla normer
Skidåkare på grönbete uti Enånger
Deltagarna drabbade av bonnånger
Med ögon stora som på kor
var tomten full av Enångersbor
Jag har läst om detta i vår tidning
Trollens Nyheter, det är en riktig fining
I den kan man läsa om både cykelpedal
och en och annan vanlig skandal

Agneta

Liksom många andra Enångersbor, satt Gösmetare
Gösta Göslund vid sin grötfrukost och läste Troll-
ens Nyheter för 20:e gången, när han genom fön-
stret såg skidåkare Sop-Kalle (ej att förväxla med
skitåkare Sop-Kalle) köra förbi på vägen med sin
berömda encykelpedal, på väg till årets suringsupe.

Sven

En redaktör från Oxelösund
fick ej va ledig en stund
själv han måste skriva
om en tidning det ska bli
och fick i ögonen ej en blund

Träff - 88

Av Karin Nilsson

För mig började förvänt-
ningarna inför vår 20:e
släkträff när Trollens
Nyheter damp ner i brev-
lådan strax före jul.
Ja, egentligen började
dom när vi i fjol lämnade
Kolsva för att bege
oss hem efter den 19:e
träffen. Trollsykien är
något jag definitivt,
inte vill gå miste om.
Den 11:e juli började
vi. Det blev ett evigt
"goddagande" och "va-kul-
att-ses-igenande". Sen
blev det fika med tal,
där Sverker fick lufta
fracken som troligen
inte hade varit framme
sedan Omberg. Han såg
riktigt majestätisk ut
i sin "Rallarros-chapå-
klack". Det enda som är
tråkigt var att Murklan
inte kunde vara med oss.
Men vi har ju alla våra
tankar hos henne, liksom
hon har sina hos oss.

Tidningen damp ner..

På tisdagsmorgonen fick
vi gå den sedvanliga
grötlunken. Men man har
ju inte för vana att
använda det som finns
under kallufsen, så det
gick ju som det gick.
Sen blev det grötfruk-
ost. Jag måste ju er-
känna att det nästan är
de enda gångerna under

forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

året som jag äter gröt, men det ska vara gröt i Trollsykien. På tisdag eftermiddag kom den sedvanliga suringsupén. Det är matmässigt träffens höjdpunkt för många (så även för mej). På kvällarna, ja till och med på nätterna, höll några på med lite "trivial" ting.

På onsdagen kom något som Nils tycker är lite för trivialt, dvs fisketävlingen. Trivial tyckte han nog även att Stormästerskapets sista fråga var. Fjolårets stormästare, Eric, hade ju lagt upp det så att Nils kunde ta hem en promenadseger. Men så tillbaka till fisket. Efter en stunds väntan, på en viss Alnöbo (som ändå inte fick någon fisk), fick vi äntligen promenera till fiskeplatserna. En av oss hade ju varit dit i förväg och mutat fisken, det var väl därför han fick så mycket fisk. För

JUBILEUMS - SMIDERI..

skicklighet kan jag inte tänka mig att det var. Jag själv kan i fortsättningen kalla mig Gösmetare. Det kan ju räcka med en fisk, bara det är en gös man får. Eva missade tiden för avslutningen i fisketävlingen. Hon kunde väl inte tala om att hennes största fångst var en cykel, där reven hade fastnat runt en cykelpedal.

Enångers-bor blev för många år sedan. Det var dags för Snowrace. Där ett antal hugade skidåkare ställde upp i tandemskidåkning på grasmattan.

Hela träffen förlöpte som den borde göra. Lite sol, lite regn, lite mygg, lite skratt, lite gråt. En salig blandning av allt, med mycket värme och en stor portion med gemenskap.

På torsdags-kvällen var det så dags att göra Rimforsaborna lika förvånade som ett antal

Det är det som Trollsykien går ut på, och vi alla vill att det ska vara i framtiden också.

STORMÄSTERSKAP - 88

Rapportör: Jerker Algotsson

Det blev en stenhård strid in i det sista vid årets "Stormästerskap" i Trollsykien.

Striden kom främst att stå mellan tre deltagare, nämligen Nils, Anna och Lasse. Det handlade den här gången om att genom viss information hitta fram till rätt stad och sedan besvara tre frågor som hade anknytning till staden. Tio städer fanns med och ända till sista frågan var det ovisst vem som skulle vinna. Det

blev till sist Nils som avgick med segern och fick titeln årets stormästare.

Några slamkrypare hade förstås frågeledaren fixat, även om han inte gärna vill erkänna det. Om det nu var slamkrypare. Det gällde då främst sista staden som skulle vara Vänersborg, men där bland annat Lasse på 5-poängsnivån svarade Åmål. Det sades att staden låg vid Dalboviken och precis på gränsen mellan två land-

skap. Nu finns inte Dalboviken, men däremot Dalbosjön där både Åmål och Vänersborg ligger i varsin ända. Vänersborg ligger dock betydligt mera mitt på gränsen mellan Väster-götland och Dalsland än vad Åmål gör på gränsen mellan Dalsland och Värmland. Håll med om det! Efter de tre första städerna, Sundsvall, Kristinehamn och Marstrand hade Nils tagit ledningen 3,5 poäng före Anna och 4 före Lasse. Efter

forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

halva tävlingen, då även Falun och Borås hade avverkats ledde han ännu men nu med bara 2 poäng före Lasse och 2,5 före Anna.

Efter ytterligare två städer, Kiruna och Sollfteå, ryckte Lasse fram i ledningen, medan Nils halkade efter ordentligt. Lasse hade då 68,5 poäng, Anna 66,5 och Nils "bara" 62,5.

De tre sista städerna skulle alltså bli helt avgörande och nu blev det spännande, inte bara för protokoll-föraren som kunde följa siffrorna steg för steg, utan även för publik och tävlande.

Efter nästa stad, Uddevalla, behölls ställningen. Men så kom man till Härnösand där Lasse mis-

STORMÄSTERSKAPET.....

sade rejält och hamnade en poäng efter Anna och 2 poäng efter Nils som nu återtagit ledningen.

94,5. Den återstående trion låg den här gången långt efter.

Vi gratulerar Stormäst-

PÅ SPÅRET. Här gäller det att hitta rätt i Sverige.

Sista staden Vänersborg var det bara Nils som hittade, medan alla fick full pott i följdfrågorna. Därmed vann Nils en "komfortabel" seger och fick poängen 101,5 mot Anna 95,5 och Lasse

aren, men även alla övriga till en oerhört intressant kamp. Det är väl tveksamt om Stormästerskapet någonsin varit så spännande som just 1988.

Eller vad tyckte ni!!!!

ALLA ÄR LJKA

Av Per-Anders "Pecka" Berge

Varför finns apartheid, det är väl ingen skillnad på svarta och vita. De svarta är väl lika mycket värda som de vita. De svarta får t ex inte gå på samma toalett eller sitta på samma bänkar som de vita bara för att de har mörkare hy.

Varför kan dom inte leva tillsammans i fred. Det skulle vara mycket bättre.

STOPPA APARTHEID!!!!

Trollens Nyheter meddelar: Träff nr 20 pågår!
Gösmetare, skidåkare och Enångersbor ingår
Grötfrukost, suringsupe och kaffe nedgår
Tanken på en cykelpedal utgår...

E Wallin o Inge Sjöholm

Sedan man flyttade söderut får man alltid dumma frågor av "sör-länningar". Om man säger att man är från Norrland kan de till exempel säga att de kände en norrlänning, han bodde visst i Sollefteå och hette Persson.

- Känner du kanske honom, brukar de sedan fråga.

En annan vanlig föreställning här nere är att norr om Dalälven går björnarna på gatan.

- Vet du något om björnarna, säger de.

- Javisst, grannen sköt en härom året, brukar jag numera svara.

Och därmed har jag ju i alla fall inte ljugit. Tack för det, Back.....

Sverker

DOPINGSKANDAL, JASÅ?

Reporter: Hans Gunnarsson

Plötsligt rycktes dörren upp och in for en vilt viftande och skrikande katt i yngre medelåldern. Det var tydligen bara jag som hade lagt märke till honom. Alla andra var så inne i sitt arbete att dom varken såg eller hörde något. Ch-red Lennartsson var förstas inne på sitt rum. Han hade middag. Varje dag mellan 11.15 - 12.15 intog han sina berömda ostfrallor från Birgers Konditori. Det knastrade och frasade så det stod härliga till där innifrån.

ade jag till på fotot. Va i..Det är inte sant. Nu jäv...
- Du har fanimej rätt, skrek jag. Detta är inte klokt. Väck Lennartsson, ylade jag upphetsat.
- Vad är det frågan om. Lennartsson kom med en halväten ost-fralla i ena näven och kaffekoppen i den andra. Dessutom hade han tidningen LAND instucken under armen.
- Måste ni föra ett sånt oväsen just under lunchen. Det är ju den enda lunch vi har, sade Lennartsson.

väl sett på bild förut. Snygg kostym han har...
- Titta bredvid Gusten, vad ser du?
- Jaa, en spruta, en kanyl.
- Just det, skrek alla i kör.
Det hade nu hunnit samlas en hel del folk runt oss, som också undrade vad som var på gång.
- Just det, en kanyl. Vilket bara kan betyda en sak.
- Vadå? Lennartsson såg frågande ut.
- Vadå, vadå, sa jag.
- Ja, vadå?

Det var denna bild som den okända katten kom in med på redaktionen. Inte illa.

- Det är skandal, skrek katten, och kom rusande mot mig.

Väl framme vid mitt skrivbord tog han fram ett foto och stack det under näsan på mig.

- Titta, det är ju inte klokt, skrek han.

När jag väl hade hämtat mig från chocken, titt-

- Jamen titta här, sa jag och visade fotot.

- Jaha. Vad är det för märkvärdigt med det då, sa Lennartsson och klickade sig i huvudet.

- Märkvärdigt..märkvärdigt, skrek jag, synnerligen upprört. Ser du inte?

- Nää. Gusten har jag

- Vad menar du?!, skrek jag.

- Ja, vad betyder det? (Jo, vad kan ni nu utläsa ur denna intelligent konversation. Jo, följande: 1) Byt chef 2) Byt chef 3) Byt chef 4) Behåll chefen, men befria honom från arbete).
- Gusten dopar sig, skrek

forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

jag så hela huset hörde.

- Gör han, sa Lennartsson och drog sig i örat. (Återgå till parantesen)

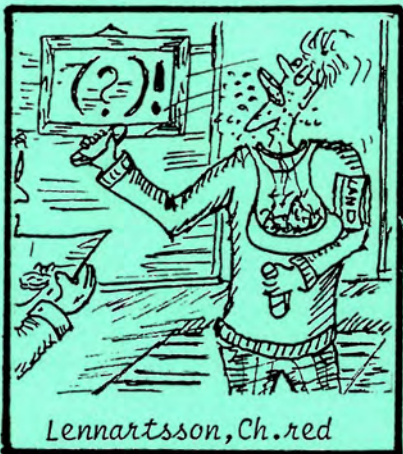
- Javisst, det är ju fullständigt glasklart, sa jag lugnt. Vem har tagit bilden? frågade jag katten som kommit till redaktionen.

- Jag tog den själv, sa katten och såg bedrövad ut.

- Vad heter du?

- Egon, efter pappa.

- Berätta hur det gick till.

(Äntligen får vi en förstasidesskandal, tänkte jag. Det här blir ett lyft för TN. Från mörkret in i ljuset. In i tidnings-societeten. Det du Lennartsson. Jäklar, vi har ju Lennartsson också. Vad ska vi göra med honom då? Dela ut tidningar?! Nää, han skulle nog gå bort sig därute i mörkret. Städa och passa upp på oss andra kanske. Nää, han skulle bara vara i vägen. Nu vet jag! TV-rescensent. Jag vet att han tittar mycket på TV om kvällarna. Han brukar ju jämt klaga på att textremson på utländska långfilmer inte ligger kvar tillräckligt länge så att han hinner med att läsa. Men ska dom sända en 2-timmars lång-

DOPINGSKANDALEN.....

film i Lennartssons lästakt, så får det väl ta si så där 8 timmar, en arbetsdag. Men, men, Tv-rescensent får han bli. En långfilm om dagen kan han väl klara).

PÅ VÄG TILL TRÄNINGEN

- Jo, det var så att jag var på väg till träningslokalen för att köra ett pass. Jag gick in och bytte om som vanligt. Den gick jag ut och skulle börja. Det var då jag hittade honom, Gusten alltså. Han låg där till synes livlös, så jag böjde mig ner för att se om han andades och det gjorde han. Sen tittade jag upp och såg då själva kanylen, sprrutan alltså. Jag blev nästan chockad. Det får inte vara sant, sa jag till mig själv, men tyvärr var det så.

- Jamen, vad hände sen. Bilden du tog?

Det verkade som om Lennartsson var helt ointresserad av utfrågningen. Han satt vid sitt bord och tuggade på sina frallor, samtidigt som han försökte få ordning på sin haklapp, som på något konstigt vis hade fastnat på ryggen. Han slet och drog åt alla håll, men den satt tydligen rejält fast.

- Jo, det var så att det redan stod en kamera på plats, så att säga.

- På plats! Det här verkar skumt, tänkte jag för mig själv.

- Ja, det var en sår där polaroid, du vet.

- Polaroid, menar du?

- Ja, just det, polaroid. Så jag knäppte av en bild och rusade hit på en gång. Jag hann inte byta om ens.

- Varför just hit, frågade jag. (och tänkte att här har vi nog en nöjd tidningskund, som inte springer till första bästa tidning och lättar sitt samvete utan gärna springer dom extra kilometerna för att komma till sin egen speciella tidning, som har dom speciella ingredienser av reportage, fakta och nyheter som just han vill ha).

NÄRMAST

- Ähh, ni låg ju närmast. - Jaha, närmast ja. (Glöm föregående parantes).

- Det är nåt skumt här, sa jag. Varför fanns det en kamera uppställd i lokalen. Det verkar nästan som om nån har försökt arrangera det hela, eller hur?

- Tror du det, viskade Egon.

- Mmmm, sa jag. Vi sticker tillbaka till lokalen - häng på -, skrek jag åt Egon.

När vi kom fram hade Gusten vaknat. Han såg ut som om han hade sovit i flera veckor. Päl-sen var rufsig, ögonen insjunkna och han kunde knappt stå rak.

- Vad har hänt, vad gör du här? sa Gusten och pekade på mig.

Jag tog fram kortet och
forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

visade Gusten.

- Va i..Vem i..Nu jäv.. Gusten stammade.Nu börjar jag förstå, mumlade han och såg lurig ut.

- Förstå vad,sa jag.

- Kameran och allt är borta,skrek Egon. Konstigt va?

- Inte så konstigt alls, sa jag. Eller hur Gusten?

- Nä,jag har blivit utsatt för ett attentat, helt enkelt. Jag träffade två trevliga grabbar igår och bjöd hem dem till mej. Vi satt och pratade och hade skoj. Senare på kvällen var det dags för kaffe. Jag märkte väl inget särskilt med kaffet,mer än att jag började bli ovanligt sömning. Jag tyckte att det var lite konstigt att bli sömning av kaffe,det ska man ju bli pigg av,Wiskas blir man sömning av, har jag hört. Jag måste ha slocknat helt, för jag kommer inte ihåg nånting efter det. Sen vaknade jag upp här med er. Vänta bara tills jag får tag i dom där grabbarna. Då ska jag!!

- Lugn Gusten, sa jag. Det här måste vi ordna. Det värsta är att nu

DOPINGSKANDALEN.....

kommer väl hela världen att få se den här bilden av dig, som ett dopingvrak. Det kanske inte finns så mycket vi kan göra för att stoppa spridningen av bilden. Vi får helt enkelt gå ut och dementera. Det är det enda vi kan göra. Tyvärr Gusten.

- Vänta nu,sa Egon. När jag tog kortet på Gusten så råkade jag ta några kort åt familjen, på Gusten och mej alltså. Det är ju inte många som har såna kort att sätta upp på väggen hemma. Jag kanske tog lite väl många,så filmen tog slut,alltså. Det var inte meningen,men..

från vanära och fattigdom Tack ska du ha!!

Gusten nästan kramade sönder Egon.

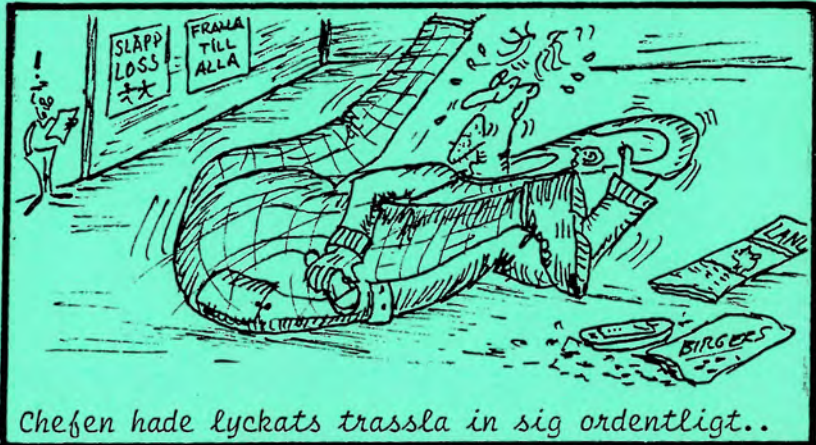
- Har jag,sa Egon.

- Javisst,filmen var ju slut,sa du ju. Då kan dom ju inte ha tagit några fler kort. FATTAR DU.

- Ja,just det,skrattade Egon. Nu fattar jag.

- Puh,det var ett bra slut på en bra story,sa jag.

Väl tillbaka på tidningen fick jag hjälpa Lennartsson med haklappen. Vi höll väl på trekvart innan den lossnade från hans arma huvud. Tack Gode Gud för en sådan chef.

Chefen hade lyckats trassla in sig ordentligt..

- Du är en ängel Egon. (En bra titel på en film).Du har räddat mig

Nu får jag inte skriva mer för chefen. Så tack för i år,slut för i år.

Medelmästerskapen

Nu är det dags att förtälja historien om Medelmästerskapet som i år hölls av Olovsson från Eslöv. Han hade totat ihop frågor som handlade om musik. Som vanligt när det gäller denne unge man,var det inte klart när han anlände till Rimforsa och Östgötagården. Han fick sitta större delen av veckan och tänka ut frågor och svar till sin tävling. Nåväl, nästan

alla barn-barn var närvarande och tävlingen kunde börja. Jag har för mig att första frågan handlade om Nils Ferlin och att Maritza Horn sjöng den där låten som innehåller "mager om ben och armar, tillika om vader och hals". Men det ska jag låta vara osagt. Det var i alla fall en salig blandning musikfrågor, av vilka undertecknad inte kunde många.

Den som lyckades bäst var musik-rescensenten Ulf Henriksson.Han fick efter avslutad uppgörelse ta emot det eftertraktade priset.Fel,han fick det endast symboliskt överlämnat, eftersom min käre bror naturligtvis glömt att ta med priset från Eslöv. Alltnog,vinnare och nästa års tävlingsmakare blev Ulf Henriksson.

Chefredaktör 'n

WALTER OCH DÖRREN

Av Bernie Olovsson

Vem kan regla förutan dörr, tänkte Walther när han satt i sin granstuga och kände nordanvinden peppra sitt mjuka skinn med snöflingor. Saken var nu den att vår stackars Walther hade fått sin fina dörr i ek, som gammelälgen givit honom sönderskjuten efter den senaste älgjakten. Det var detta år inte vilken jakt som helst, utan den av knugen Tjabo årligen utlysta jakten. Den var alltid bra mycket våldsammare än andra års jakter, på grund av de deltagandes höga ålder och närsynthet.

ÄLGAR SOM SÖVDES

Jakten gick till på följande sätt. Drevet sprang omkring i skogen och samlade ihop ett lagom stort antal älgar som sövdes och bars fram på silverfat till det tre-stjärniga och viltvårdande sällskapet.

Det var rena fyrverkeriet i Walthers skog i år

När drevet kommer fram med bytet börjar monokelbärarna skjuta och kasta handgranater på de framryckande. Det var i detta kulregn som vår vän Walther blivit

av med sin dörr, vilket han i och för sig var tacksam för, eftersom han själv klarat sig utan blesyrer. Men ändå återstod det här problemet med dörren. Kylan hade kommit tidigt i år och snön låg djup redan i oktober i Walthers skog. Walther insåg att han inte kunde bo kvar i sin stuga så länge det saknades dörr.

Gammelälgen satt hornlös och jämrade sig i stugan

Han bestämde sig därför att knalla över till gammelälgen för att be om råd i dörrfrågan. När han traskade in i gammel-

älgens stuga möttes han av en märklig syn. Mitt på golvet satt gammelälgen och jämrade sig.
- Oj, oj, jag gamle älg, vilken olycka.
När Walther tittade på

gammelälgens huvud såg han att den gamle blivit av med sitt enda horn, och på gammelälgens grå hjässa lyste två nio-taggare med sin frånvaro.
- Vad har hänt, skrek Walther. Var har ditt horn tagit vägen?

Den gamle lyfte på sitt trötta huvud och sade stilla.

- Jo, du förstår min gamle vän. Dom sköt på mig

i år igen. Senast var ju 47, så nu har man tappat allt man hade. Det är lika bra att ställa in tofflorna och ge upp. Förr så hade man respekten med sig. Nu skrattar bara ungälgarna åt en när man försöker läxa upp dom. Svälj huvudet din gamla älgko får man höra.

- Sjänt gick inte för sig när man skogens konung var, avslutade gammelälgen sin klagosång. Walther stod där stum och tänkte, vad ska man hitta på.

- Jag vet, jag vet, sa Walther. Du ska få ett horn av mig, jag har ju två. Vi åker hem till han som kan operera över grejer hit och dit.

- Vem då? frågade gammelälgen.

forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

- Han Mul-Bjarne i Bortom och Förbi.
 - Den gamle kvackaren, han har väl inte gjort många rätt i sina dar.
 - Jodå, jag känner många som han har grejat till. Du ska inte hänga upp dig på den där haren som fick flytta till Sundsvall.
 - Okej då, sa gammelälgen, vi reser direkt, det är långt att vandra.
- De två började traska de femton milen till Bortom och Förbi. När de gått i fyra dagar kom de fram till Mul-Bjarne och hans mottagning, där de steg in. Dörren till läkarrummet stod avkrokad och lutad mot väggen. De gick in till Bjarne och förklarade läget.
- Inga problem, sa Bjarne. Det fixar en annan på nolltid, vet ni.
- Walther kunde inte låta bli att fråga varför älgdoktorn kroat av dörren till mottagningen.
- Jo, den är omodern, vet du. Det springer så my-

H O R N T R Ä N S P L A N T A T . . .

cket djur här nu för tiden. Det är så mycket sjukt att man inte vet vad man ska tro, men det är synd att klaga. Big business för en annan, som älgen säger över där. Jag ska skaffa mig en svängdörr.

- Skulle inte jag kunna ta med mig dörren. Jag saknar dörr till stugan för tillfället.

- Visst, ta skiten, sa Bjarne.

Det blev ett lyckat byte

Nöjda och belåtna vandrade de hemåt i skymningen

Efter några timmars operation traskade dom båda älgarna hemåt, nöjda med sitt värv. Gammelälgen gled stolt fram med Walthers ena horn

på huvudsvålen, och Walther var lika glad han, för att han inte skulle behöva frysa sig igenom denna vinter heller. Det värmdes Walthers kropp.

I Trollens Nyheter Lasse just läst att 20:e träffen var nära men grötbrukost gjort honom lite däst så han reflekterade inte mera förrän Gösmetare Nils han träffa på bal och dom två kom att resonera mest om att Eva tappat en cykelpedal men också om mycket mera Dom hade sett Enångersbor i en cabriolet det var då minst åtta, om inte flera som skulle bort på suringsupe men på en byväg dom fastna i lera En av dom var gammal känd skidåkare sa Nils, men nu hinner jag inte mera du får veta nästa gång jag råkar se hur det gick för alledera

Jerker

Trollsykien (TT)

Av någon anledning har det i år inte inkommit någon rapport från fisketävlingen. Vår utsände kan dock berätta att det metades på en plats där fisken tydligen fått en varning om att Trollsykien-metare var i antågande. Det var inte många gram som drogs upp ur det vatten som hade ordnats till fisket. Slutlig vinnare blev dock, arrangören själv, Nils Holgersson. Han fick således priset Årets Trollsykienmetare.

Av Bernie Olovsson

Alla rim på denna flik
handlar om vår republik

Barnabarnen klämde lagg
så att hundar reste ragg

Chef, red ingen vilsam syssla
Lennart fram till Jul får pyssla

Dopad Lennart stöveln kasta
eller var det bara pasta

En och annan igelkott
när vi stoja fick så brått

Fiskepris i bottennapp
Eric tog när brorsan slapp

Grötlunken var svår i år
vållade nog gråa hår

Hungriga av bara katten
korvens vänner syns om natten

Ifransig frack och högan hatt
likna Sverker en svingpjatt

Jerker med "På spåret" roa
Sture var hans Hoa-Hoa

Krismöte uti kapellet
krävdes för att pröjsa stället

Lägerelden small och spraka
när vi grilla pinnbrödsbaka

Maskar icke längre duga
Maggots hette årets fluga

Nils som vanligt vinsten tog
när han fisk i massor drog

Ont i örat fick "di gamla"
när Ulf och Hasse börja skramla

Pisten den var grön och grann
när vår Ingemar åket vann

Qal det var på träff i år
nu längta vi till nästa vår

Rimforsagården årets ställe
ägdes visst av någon "prälle"

Suringen var salt som fan
törsten släcktes under kran

Tankar många flögo lätt
upp till Hudiks lasarett

Ulf och Sverker gav oss styrkan
när vi samlades i kyrkan

Varje kväll i månens sken
ugglan hoa på sin gren

X-trapris i kiosken fanns
snuset någon annanstans

Ystra tumla vi omkring
när vi dansade i ring

Zingo gick i stora mängder
liksom chips och vetelängder

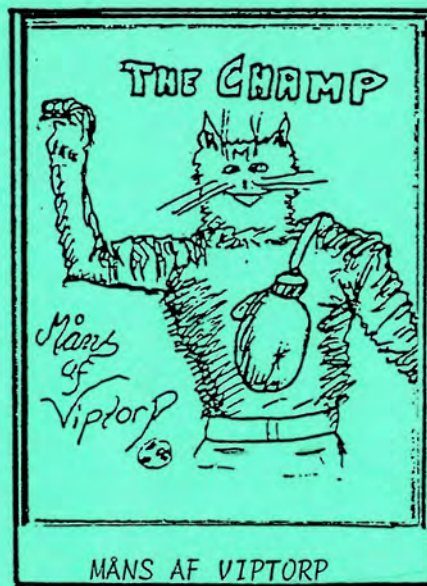
Årets spel väl "TP" var
där det krävdes rätta svar

Älvängsgreven nästan vann
men ifatt dock Nisse hann

Östlunds-släktens klara måne
lyser nästa år på Skåne

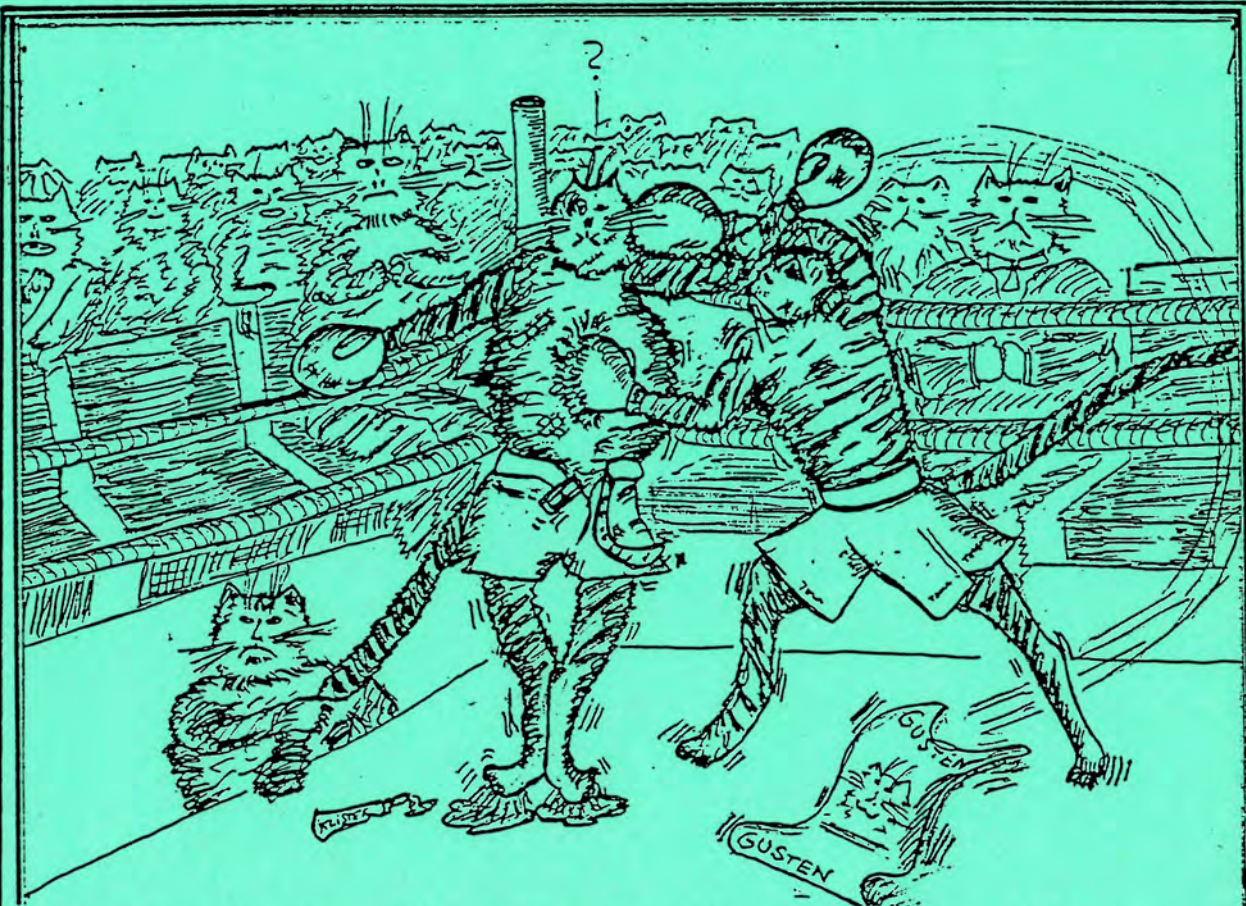
TILL MINNE AV MÅNS

Måns af Viptorp har avlidit efter en längre tids sjukdom. Han kämpade emot länge, men tiden hann till slut i fatt honom. Han somnade in lugnt och stilla i mattes trygga famn, i sitt hem i Kattuna. En hel värld sörjer den legendariske kämpen. Måns föddes i Svansås utkant er hösten 1970, men flyttade senare in i centrala staden, där han gjorde sig känd som kvarterets skräck redan från första dagen. 1973 flyttade han så till Katt-

ett oslagbart rekord. Måns flyttade slutligen till Kattuna, och drog sig senare tillbaka från boxningsringen för att göra det som han ansåg vara en plikt mot det Trollsykien som fostrat honom och hans närmaste. Nämligen att ge unga människor en chans till vettig sysselsättning.

De sista åren funderade han även på att göra politisk karriär, genom att ställa upp i presidentvalet. Men som han sa efter valet: "Jag har

Vem kan någonsin glömma Måns som den store, obesegrade boxningsmästaren....

köping där han också öppnade sin första träningslokal. Boxningen låg honom mycket varmt om hjärtat och kom så att göra större delen av hans vuxna liv. Vem minns inte de underbara

matcherna om VM-titeln mot Gusten af Hemsö. Måns krossade allt motstånd i ringen. Oräkneliga är de medaljer han tagit. Han gick trettio matcher som proffs och vann alla på knockout,

aldrig varit någon talare, men....

Måns af Viptorp var en sann människo-kännare och en äkta patriot. LEVE HANS MINNE...

Hans Gunnarsson

SISTA SIDAN, ÄNTLIGEN...

Trollsykien (TT)

Vad dom inte vet när dom i Stockholms stads- hus delar ut Nobelpris för enastående insatser inom olika vetenskaps- områden, är att det i Trollsykien också delas ut priser inom olika områden. I år fick en av våra mest framstående TN-medarbetare priset "Årets bottennapp". Det gäller alltså Jerker Algotsson. Jag kommer inte ihåg juryns exakta formulering i sin motiveringsframställan, men det var ungefär så här: "Algotsson tilldelas utmärkelsen på grund av sina enastående försök att till varje pris försöka hålla sig utanför resultatlistorna i fisketävlingen år från år. Det är sann sportsmannaanda att lämna plats för andra och yngre förmågor". TN gratulerar Algotsson till priset som för övrigt inte har färdigställts ännu. Det kommer emellertid senare att överlämnas av juryns ordförande, tillika fiskemästaren, Nils Holgersson.

Trollsykien (TT)

Vi har i dagarna fått uppgifter om att detta års försäljning av frågespelet Trivial Pursuit har höjts med 50% jämfört med förra årets försäljning under samma tid. Anledningen tros vara den enorma gratisreklam spelet fick under träffveckan i Rimforsa. Spelets tillverkare sägs vara mycket tacksamma.

ETT STORT TACK TILL ALLA TROLLSYKIER FÖR ATT NI FINNS, SAMT TILL ALLA SOM PÅ OLIKA SÄTT HJÄLPT MIG ATT KLARA AV DET GÅNGNA ÅRET...

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR ÖNSKAS ER ALLA AV

Mor Karin

Trollsykien (TT)

TN:s chefredaktör fick i dagarna veta att anledningen till att priset för segern i Medelmästerskapet ännu inte överlämnats. Olovsson kommenterar så här: "Det är ett försök att få Ulf Henriksson att medverka i Trollens Nyheter för första gången. Att priset inte överlämnats, trots löften om detsamma, borde vara ett uppslag för nämnde person att komma med ett inlägg till TN och på så sätt få uppmärksamhet för det skedda löftesbrottet". (Detta har inte lyckats, men tack i alla fall, Olovsson. Ch.reds anm.).

Trollsykien (TT)

För andra gången i Trollsykiens historia har det tävlats i skidökning på gräs. Vid årets träff anordnades ett så kallat snowrace. Tävligen genomfördes på tid och med två ökare per gång. Endast barnbarn till Murklan fick ställa upp. Skidorna var preparerade med Solvalla, men eftersom solen upphörde och övergick i regn, blev det något bakhalt i början av racet. Men ju mer spåret kördes upp desto bättre fäste blev det.

(forts spalt2 snowrace)
Den hårdaste kampen stod mellan Bearnie och Lars Olovsson (ej bröder). Det var en skön syn för ögat att se dessa båda "sluggers" tävla mot varandra. Bearnie drog dock det kortaste sträet och vann den "kampen i kampen". Vem som vann den sammanlagda vinsten förtäljer inte historien.

Personligt

Personligt meddelande till Nils Holgersson. Tyvärr var du några timmar försenad med ditt manus som avhandlade fisketävlingen. Men som du säkert har sett finns det en kort redogörelse för densamma på sidan 20. Den här platsen var egentligen avsedd för en annons, men den utgår. Redaktionen vill på detta sätt meddela dig detta så att du inte tror att vi har tappat bort något.

Trollsykien (TT)

Nedanstående notering var publicerad i en konkurrerande tidning i höst. Det betydde att ägarbytet på "Stranna" blev officiellt. Mer om "Nya Stranna" kan du få veta om du läser Sverkers deklaration på sid 11

Njutångers kyrkby 6:42

Pris: 81.000 kr.

Tax. v: 81.000 kr.

Säljare: Karin Östlund, Iggesund.

Köpare: Lars Östlund, Alvsängen, Erik Östlund, Eskilstuna, Sven Östlund, Sundsvall, Nils Östlund, Trollhättan, Sverker Östlund, Linköping, Åke Östlund, Sundsvall, och Anna Malmqvist, Hudiksvall.

FASTIGHETSAFFÄRER

HUDIKSVALL

